

DEN NORSKE KIRKE

Rakkestad sokn

Menighetsbladet

50. ÅRGANG

NR. 1 – 2021

DESEMBER

RAKKESTAD KIRKE

DEGERNES KIRKE

OS KIRKE

MAGNUS SÄLDE ANSATT SOM NY SOKNEPREST I RAKKESTAD

Sokneprest Svein Olav Nicolaisen fratrådte sin stilling som sokneprest. Det var derfor svært gledelig at vår nye sokneprest Magnus Sælde (53 år) tilrådte stillingen i Rakkestad sokn fra 1. august.

Les mer på side 6

INTERVJU MED SVEIN OLAV NICOLAISEN

«Det har vært en spennende reise», sier mange som har fått være med på noe spesielt. Det kan vel også Svein Olav si som tidligere i år gikk av som sokneprest for å bli pensjonist.

Les mer på side 18

Menighetsbladet

Ansvarlig redaktør
Gunnar Gudim

Redaksjonskomité
Johanne Ruggli, Ole Fladstad, Randi Sæves,
Ranveig Graff og Marianne Arneberg

Økonomiansvarlig
Håkon Stubberud, tlf. 907 94 727

Forretningsadresse
Menighetsbladet for Rakkestad sokn
Industriveien 6, 1890 Rakkestad.

Menighetsbladet utkommer med 4 nummer pr. år.

Rakkestad kirkekontor
Industriveien 6, 1890 Rakkestad, tlf. 69 22 60 60
Epost: post@rakkestadsokn.no
Hjemmeside: kirken.no/rakkestad
Facebook: Kirken i Rakkestad

Åpningstid: Mandag – torsdag kl. 09.00 – 14.30
Fredag: Stengt for publikum

Kontorsekretær
Marianne Arneberg tlf. 69 22 60 60
Epost: marianne.arneberg@rakkestadsokn.no

Kirkeverge
Gunnar Gudim tlf. 906 17 710
Epost: gunnar.gudim@rakkestadsokn.no

Prestene (treffes etter avtale).
Sokneprest Magnus Sælde
tlf. 901 11 138 jobbtlf.
Epost: magnus@rakkestadsokn.no

Diakonarbeider
Marianne Sandvik, tlf 977 20 723
marianne.sandvik@rakkestadsokn.no

Menighetspedagog
Marit Westad Spaniland, tlf. 916 92 153
Epost: marit.spaniland@rakkestadsokn.no

Konfirmanthører
Sidsel Marie Gjerlaug, tlf 986 45 246
Epost: sidsel.marie.gjerlaug@rakkestadsokn.no

Organister
Natanael Snorresson Svae, tlf. 986 95 100
Epost: natanael.snorresson.svae@rakkestadsokn.no
Henvendelse Rakkestad kirkekontor tlf. 69 22 60 60

Kirkegårdene i Rakkestad, Degernes og Os.
Henvendelse Rakkestad kirkekontor, tlf. 69 22 60 60
Epost: rakkestad.kirke@rakkestadsokn.no

Kirketjener/ kirkegårdsarbeider
Øyvind Kjeve, tlf. 900 92 708, fung. driftsleder
Glenn Øyvind Skåtan, tlf. 416 74 027
Fred Iwan Jørgensen, tlf. 900 5212, vikar

Gaver til menighetsbladet/kirkeoffer

Som kjent utgis bladet ved hjelp av
frivillige gaver og annonseinntekter.
Vi i redaksjonskomiteen er derfor svært
takknemlige for alle gaver!

**Gaver kan overføres rett på konto
ved hjelp av nettbank eller vipps (se info)**

Konto: 1050 16 75585

**NB! Innbetalinger må merkes med
navn dersom dette skal fremkomme i
giveroversikten i bladet.**

Ferdig utfylte giroblanketter ligger
tilgjengelig i Bruktbua.
Ring kirkekontoret tlf. 69 22 60 60,
og vi sender deg giroblanketter.

Adresser

Rakkestad kirke, Kirkeveien 139 1890 Rakkestad
Degernes kirke, Sagaveien 3 1892 Degernes
Os kirke, Røsæveien 92, 1890 Rakkestad

vipps

Kontanter kan fortsatt benyttes for gaver
til kirkens arbeid, men i tillegg gir vi også
nå muligheten til å benytte vipps som
betalingsmåte. Selv om man ikke har mulighet
til å komme på gudstjeneste kan penger
likevel sendes til søndagens gode formål.

De ulike vipps-nummer er som følger:

Rakkestad kirke	500 890
Degernes kirke	500 891
Os kirke	500 892
Menighetsbladet	502 001
Diakoniutvalget	500 893
Trosopplæring	581 271

Hjertelig takk for alle gaver!

VELKOMMEN – DERE ER ØNSKET!

Omtrent ett år har gått siden siste utgivelse av Menighetsbladet. Etter planen skulle dette vært utgave nr. 4. Isteden blir dette utgave nr. 1, i den 50. årgangen. Ringen er sluttet, og forhåpentligvis lever bladet sitt liv videre i tiden som kommer.

Vi som er ansvarlig for utgivelsen, håper at Menighetsbladet kan være til glede og ettertanke og kan gi et gjenspeil av aktiviteten i våre menigheter.

Forrige utgivelse kom i desember 2020. Enda ett år nærmer seg slutten, preget av korona som har gjort sitt inngrep både utenlands og her hjemme.

Vi hadde vel alle håpet på at situasjonen dette året hadde blitt annerledes. Nå i midten av november slår koronaen enda en gang tilbake, men forhåpentligvis blir konsekvensene ikke u håndterbare ved at store deler av befolkningen nå har fått sin vaksine.

Vi kan være takknemlige for å bo i et land med et godt utbygd helsevesen som alltid er klare til å ta imot oss når behovet melder seg.

Ved slutten av ett år, er det ikke unaturlig å tenke tilbake på hva som har skjedd av både gode og mindre positive opplevelser. Ett av de sterkeste øyeblikkene var nedstengingen lokalt i Rakkestad lille julaften 23. desember 2019. I løpet av denne formiddagen stoppet på mange måter Rakkestad-samfunnet opp. Julen ble noe helt annet enn det vi hadde tenkt oss.

På julaften stod Rakkestad kirke ferdig pyntet til julehøytid. Juletreet var på sin faste plass i koråpningen. Alt var klart til den store høytiden hvor glede og fellesskap skulle stå i sentrum.

Mellom 600–650 festkledte personer, små og store skulle vært til gudstjeneste i våre tre kirker denne dagen. Isteden var dørene låst og lysene slukket. Men ute var gravlundene opplyst som alltid på en julaften. Rakkestad kirke har stått som en bauta og påminnelse over rakstingenes liv gjennom uminnelige tider, at det er en levende Gud som er til stede og våker over våre liv.

For meg ble det en helt spesiell opplevelse å låse seg inn sammen med de nærmeste i familien, tenne lysene på juletreet, sitte i stillhet på første benkerad, betrakte juletreet og julestjernene i vinduene på kirkens sydvegg. En mektig opplevelse, for slik skulle det aldeles ikke vært.

Sett i et større perspektiv, var stengte kirker en liten kostnad for oss i Rakkestad. Våre tanker går til de som har mistet en av sine, rundt et festdekket bord når julehøytiden igjen ringes inn.

Kostnaden har blitt stor å bære for de som har mistet en av sine, gjennom antallsbegrensninger i gjennomføring av gravferder osv. Et godt håndtrykk, en god og varm klem ute på gravlunden har det heller ikke blitt så mange av.

Barn og unge har betalt en høy pris. Nesten 2 år av livet har blitt preget av koronarestriksjoner og sosiale innskrenkninger. Noen av de minste har ikke fått feiret sine bursdager – for noen – 2. året på rad. 2 år er lang og verdifull tid, både ved livet begynnelse og i livets slutt-fase.

Sett opp mot dette, var det ekstra hyggelig å kunne gjennomføre 11 konfirmasjonsgudstjenester på rekke og rad, stødig ledet av vår nye sokneprest Magnus Sælde, øvrige ansatte og frivillige medarbeidere.

Lørdag 25. september ble Norge gjenåpnet. Sakte, men sikkert skulle hverdagen vende tilbake til det normale. Nå har ikke dette gått slik vi hadde håpet og forventet. Nye koronauutfordringer har gitt oss tilbakeslag. Men til tross for dette har både gudstjenester, gravferder og andre arrangement blitt gjennomført på tilnærmet normal måte. Det er flott igjen å finne gleden av fellesskap og tilhørighet i sorg og glede!

I 2019 var det totalt 18.955 personer som deltok i våre sammenhenger. Dette er flott å se tilbake på, få bekreftelse på at kirken vår er viktig for oss alle i livets ulike faser og situasjoner.

«Mer himmel på jord» er fortsatt kirkens visjon og målet vårt. Dette uttrykker at kirken vil være med å arbeide for et bedre liv for flere mennesker også i bygda vår.

Velkommen skal dere være, om det blir til gudstjenester, konserter eller besøk på gravlunden, dere er ønsket!

Gunnar Gudim

Kjærlighet i mørketiden

Nå kryper mørket inn på oss fra alle kroker og kroker. I mørket kan våre tristeste livserfaringer komme til oss. Det kan være sorgen over en som er død, lengsel etter dem vi gjerne skulle vært sammen med, men som av ulike grunner ikke er til stede i hverdagen. Gamle sår kan bli som nye. Utrygghet for hva fremtiden vil bringe kan gi søvnløse netter. Sporene av kjærlighet er ikke alltid lett å få øye på.

Men vi er alle resultat av kjærlighet, Guds kjærlighet skapte alt som er til og hele menneskeheten. Guds kjærlighet ga oss alle samme verdighet og verdi. Kjærligheten mellom mann og kvinne ga hver enkelt av oss livet. Når kjærligheten forsvinner, i livene våre og i samfunnet, ødelegges vi. Brutalitet, undertrykkelse og krig vinner frem.

De mange lysene på kirkegårder og gravsteder denne julehøytiden er en stille håpsprotest mot mørket rundt oss. Lysene viser at håpet om kjærlighetens seier over sorg og død lever. De lyser opp minner og gir oss som tenner dem et streif av kjærlighetens varme.

Det er veldig meningsfullt å tenne kjærlighetens lys nettopp i julehøytiden. Den kristne julen forteller oss at kjærligheten ikke er en abstrakt og idealisert eller romantisk ide, i en himmel ingen av oss kan nå. Kjærligheten lever der vi trenger den mest, i hverdagens mange utfordringer og i våre kamper mot indre og ytre mørke. Den gjør det mulig å leve og å overleve og å håpe om fred på jord for alle mennesker. Gud er helt annerledes enn oss mennesker

og er alltid større enn alt vi kan fatte og alt vi kan tenke eller tro. Gud lar seg ikke fange av menneskets logikk og tankekraft. Gud er Gud om alle mann – og kvinner, var døde, som Petter Dass skriver i Den norske kirkes nasjonalsalme.

Det store underet og mysteriet som skjedde i Betlehem den gangen er at Guds kjærlighet driver Gud til å bli som oss, født av en kvinne, som en hvilken som helst annen baby.

Guds kjærlighet overvinner avstanden mellom Gud og menneske. Lyset fra julestjernen gir håp i mørket: Vi synger det i en kjær julesalme av Alf Prøysen: «Den fyrste gong ho skinte så laga hu ei bru imella seg og himmel'n og ei krubbe og ei ku». Det lille barnet i krybben kan ingen være redde for, det gir oss alle frihet til å være i Guds nærhet. I krybbens rom er kjærligheten tilstede for oss alle.

Måtte denne julen gi oss et glimt av denne kjærligheten. La oss feire julen som en fest for kjærlighetens seier over mørket, nå og i all evighet.

*Biskop
Atle Sommerfeldt*

JULEEVANGELIET- LUKAS KAP. 2, VERS 1-20

Det skjedde i de dager at det gikk ut befaling fra keiser Augustus om at hele verden skulle innskrives i manntall. Denne første innskrivningen ble holdt, mens Kvirinius var landshøvding i Syria. Og alle dro av sted for å la seg innskrive sammen med Maria, sin trolovede, som ventet barn. Og mens de var der, kom tiden da hun skulle føde, og hun fødte sin sønn, den førstefødte, svøpte ham og la ham i en krybbe. For de fant ikke husrom noe sted.

Det var noen gjeter der i nærheten som var ute på markene og holdt nattevakt over flokken sin. Med ett sto en Herrens engel foran dem, og Herrens herlighet lyste om dem. De ble overveldet av rdsel. Men engelen sa til dem: «Frykt ikke! Se, jeg forkynner dere en stor glede, en glede for folket: I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren. Og dette skal dere ha til tegn; Dere skal finne et barn som er svøpt og ligger i en krybbe.» Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærs-kare, som lovpriste Gud og sang:

«Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden blant mennesker som Gud har glede i!»

Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: «La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt og som Herren har kunngjort for oss» Og de skyndte seg av sted og fant Maria og Josef og det lille barnet som lå i krybben. Da de fikk se ham, fortalte de alt som var blitt sagt dem om dette barnet.

Alle som hørte på, undret seg over det gjeterne fortalte. Men Maria tok vare på alt som ble sagt, og grunnet på det i sitt hjerte. Gjeterne dro tilbake. De lovet og priste Gud for at de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.

*Øfi vil med dette ønske alle menighetsbladets
lesere en velsignet julehøytid!*

Magnus Sælde
Gunnar Gudim
Marianne Sandvik
Marit W Spaniland
Marianne Arneberg
Sidsel Marie Gjerlaug
Natanael Orgelman Svae

Øyvind Kjeve
Magnar Aamoth
Glenn Øyvind Skåtan
Fred Iwan Jørgensen
Liv-Karin Johansen
Einar Huglen

Menighetsbladets redaksjon:
Ranveig Graff Ole Fladstad
Johanne Ruggli Randi Sæves

Magnus Sälde ansatt som ny sokneprest i Rakkestad

Som følge av at sokneprest Svein Olav Nicolaisen fratrådte sin stilling som sokneprest 1. juli, ble stillingen lyst ledig tidlig på året. Etter 2. gangs utlysning ble stillingen besatt.

Det var derfor svært gledelig at vår nye sokneprest Magnus Sälde (53 år) tilrådte stillingen i Rakkestad sokn fra 1. august. Magnus er bosatt i Strømstad sammen med sin norske kone Vigdis og kommer fra stillingen som kyrkoherde i Svenska kyrkan med siste tjenestested i Strømstad.

Stillingen som kyrkoherde har medført administrative oppgaver i forhold til personale, bygg og anlegg. I tillegg til dette er det tilknyttet ordinær prestetjeneste til stillingen.

Den Svenska kyrkan har en annen organisering sammenlignet med Den

norske kirke. Magnus har en allsidig bakgrunn som også omfatter arbeide som sykehusprest, prest og offiser i det svenske forsvaret, oppdrag for NATO osv.

Som de første arbeidsoppgavene, stod 11 konfirmasjonsgudstjenester på rekke og rad og ventet. Dette medførte hektiske arbeids-uker, men mange gode møtepunkt med konfirmantene og deres familie. Etter hvert har det blitt flere som har fått møte Magnus i ulike sammenhenger.

Både menighetsråd og vi i kirkestaben er svært glade for at Magnus tok imot tilbudet om å bli vår nye sokneprest. Vi ser frem til videre samarbeide!

Jacob Breda Antonsen tilsatt som ny kapellan i Rakkestad

Like før trykkefrist på Menighetsbladet kom den hyggelige meldingen inn at Jacob Breda Antonsen, 28 år, vil tiltre som ny kapellan fra 1. april 2022.

Jacob har sin oppvekst i Halden og kommer fra stillingen som kapellan i Hønefoss kirke.

Han er gift med Kaja som også er prest. I tillegg til å være prest i Den norske kirke, har Jacob erfaring fra Frikirken og Metodistkirken.

En vesentlig del av arbeidet vil bli innenfor trosopplæringsområdet som han nå også har ansvar for.

Både menighetsråd og kirkestab ser frem til godt samarbeide i tiden som kommer.

Velkommen skal vår nye kapellan være!

Gunnar Gudim

Vi er behjelpelig med alt vedr.
begravelser og kremasjon

Rakkestad Begravelsesbyrå a/s

Tlf. 69 22 10 57 – Mobiltlf. 906 43 742

Din totale byggevareleverandør!!!

- * Dører * Vinduer * Gulv, vegg og takplater * Parkett
- * Listverk * Panel * Baderom * Garderobe * Kjølerom
- * Garasjeporter
- * Sentralstøvsuger
- * Ovner * Peiser

**DEGERNES
LANDBRUKSLAG AL**

1892 Degernes – Tlf. 69 22 64 40

Blomster til enhver
anledning får du hos:

1890 RAKKESTAD
Tlf.: 69 22 12 70 • Fax: 69 22 25 18

 Bohus
RUUD-MØBLER

RAKKESTAD AS
Haldenveien 5, 1890 Rakkestad

Min barndomsjul på 1955–70-tallet

Jeg vokste opp på en gård, langt inn i skogen i Østbygda. Det var mor, far og 3 søsken. En gårdskar som bisto i arbeidet ute og ei voksen dame som trengte ekstrasyn, bodde også på gården.

«Marit, vil du være med på stasjon i morra og kjøpe julegaver?» Det var mor som spurte. Jeg husker det så godt, fordi det var ikke ofte mor og jeg tok bussen for å handle. Det var snø, og vi gikk litt over 2 km gjennom skogen for å ta bussen. Det var bare noen dager igjen til jul, og forventningen var stor. Jeg husker det var artig å se i butikkvindueene som var pyntet med nisser, granbar og stjerner. Turen hjem igjen var også spennende for ei lita jente. I skogen var det bekmørkt, og jeg holdt mor hardt i hånda. Det kunne godt hende at en rev, rådyr eller elg løp over veien foran oss.

Juleforberedelsene hjemme på gården begynte med å slakte grisen. En stor brygge-panne med kokende vann var ordna til ute på gårdsplassen. Far slakta selv og satte snara på grisen. Hylende ble den slept ut. Den måtte stå helt stille før far skjøt den med maske. Vi ungene syntes synd på grisen, men vi var vant til å være med på det som skjedde på gården. De voksne arbeidet fort nå. Blodet ble tappet i sinkbøtta, og mor rørte i den hele tiden, lenge. Dette skulle brukes til blodklubb. Så gjorde de unna resten av slaktinga. Grisen skulle skolles med det varme vannet, og etterpå ble den hengt

opp i bakbeina. Innmaten ble tatt ut. Det var mye jobb, og det meste ble tatt vare på og brukt. Etter å ha hengt noen dager, ble slaktet båret inn på kjøkkenbenken. Der ble den delt opp og klargjort for kverning og pakking. Det ble lagd medisterkaker og benløse fugler m.m.

Ca 14 dager før jul brygget mor øl. Det ble fylt i et melkespann som sto i kammerset ved siden av vedovnen. Etter noen dager ble det tappet opp på flasker og satt i kjelleren. Vi ungene gledet oss når mor begynte å bake flatbrød og småkaker, 7 slag skulle det være, minst. Det var alltid noen som gikk i stykker, og da fikk vi smake. Julekakene ble lagt i bokser som mor teipet lokket på, så ingen skulle ta før julaften.

Alt skulle være rent til jul. Tak, vegger ble vasket, og rene gardiner ble hengt opp. På lille julaften bar vi inn mye ved som vi stablet opp i kjøkkengangen. Senere på dagen var vi ungene med far for å hente juletre. Han var nøye på at grantreet skulle være pent. Mangla det en gren, borra han hull i stammen og satte inn en ny gren. Om kvelden ble treet pynta med kuler, glitter og norske flagg.

Så var det endelig julaften. På formiddagen satte far opp fuglenek på hver side av låvebrua. Når det var gjort, kom han inn og tok en kaffetår. Mor hadde smurt godt smør på nystekt julekake, og vi kosa oss sammen rundt kjøkkenbordet.

Far skulle kjøre bort til familien i nabolaget med julegaver. Han måtte rekke hjem igjen til mølje kl 12.00. Mor satte i gang forberedelsene til det. Mølje var hjemmebakt flatbrød bløtt i varm krydret kjøttkraft med ribbefett over, salt og pepper.

Om julekvelden ble bordet dekket med finserviset, og øl hentet fra kjelleren. Det smakte ikke så verst. De voksne syntet det var «gør godt». På ettermiddagen skulle vi være ferdige til kl 17.00, da begynte jula. Vi gikk ut på trappa og lyttet etter kirkeklokkene, og noen ganger hørte vi dem. Det var fyra opp i mellomstua, så det var godt og varmt. Mens vi venta på at de ble ferdige med fjøsstellet, fikk vi ungene se i de nye juleheftene. Alle var pynta og fine, og det var tid for den gode julekveldsmiddagen. Det var ribbe, medisterkaker og pølser med tilbehør. Vi spiste oss stappmette.

Tradisjonen tro, så leste vi juleevangeliet for dessert som var riskrem med rød saus.

Da skulle det være stille rundt bordet. Jeg husker noen ganger da jeg tittet bort på brødrene mine, knep de munnen sammen og så i gulvet, for ikke å begynne å le.

Etter rydding og oppvask, gikk vi alle rundt juletreet og sang mange julesanger. Endelig var det tid for pakkeutdeling. Noen ganger hadde en av oss ungene tatt på oss nissemaske og delte ut pakker. Alle var fornøyde, mette og litt slitne etter en lang dag. Mor kom med et fat med småkaker. Vi kosa oss og snakket sammen om stort og smått. Det spraket i ovnen og det lukta jul i hele huset.

Det var tradisjon og dra i kirken 1.dag jul. Julia varte i mange dager, helt til 13. januar.

Takk for min gode barndomstid!

Marit Sofie Buer

Kirken skal ikke være en hemmelig tjeneste

Når biskop Atle Sommerfeldt går av som biskop, kommer han aller mest til å savne alle møtene med mennesker.

Foto og intervju av Åshild Moen Arnesen

– Du får gå inn i stuen, sier Sommerfeldt og viser oss opp trappa i bispeboligen i Fredrikstad, hvor han har bodd med kona Marianne de siste ti årene.

Nå skal de snart pakke sammen all kunst, bøker og ikoner stua er fylt av og flytte tilbake til huset i Asker. 70-åringen er kjent for å ha stor kapasitet, og han får energi av å jobbe i høyt tempo. Akkurat det bekymrer ham litt med tanke på pensjonisttilværelsen.

– Jeg må nok legge en plan. Jeg har jo vært leder i 30 år, og nå blir det betydelig mer stille rundt meg, sier han.

Elske oss selv og vår neste

Det er snart ti år siden gudstjenesten i Fredrikstad i januar 2012 hvor Atle ble vigslat til biskop. I begynnelsen var han mest spent på hvordan erfaringene hans fra tidligere jobber ville komme til nytte i bispevirket.

– Jeg har alltid vært opptatt av hvordan kirken kan være et sted for eksistensiell håndtering av livet, og bidra til å heve menneskers levekår. Det har fulgt meg fra da jeg jobbet som menighetsprest på Tøyen til da jeg var generalsekretær i Kirkens Nødhjelp, sier Sommerfeldt.

Koblingen mellom reisen innover i oss selv og samfunnsengasjement utover er viktig for ham.

– Det er ute i verden du møter Jesus, og vi kan hvile hos Gud. Han har gjort alt, derfor er vi fri til å elske oss selv og vår neste.

Tilgjengelig

Biskopen pleier å ta en halvtimes hvil på ettermiddagen, en vane han har hatt siden han gikk på skolen. Men når han er på bispevisitas,

hviler han lite. De som har sett ham i aksjon, vet at han holder et høyt tempo.

– Da gjelder det å surfe på adrenalinet og ikke sakke farten. Visitasene kommer jeg til å savne når jeg slutter, sier han.

Sommerfeldt rakk akkurat å gjennomføre visitaser til alle de 109 menighetene. Visitasene, som gjerne varer fire-fem dager, innebærer samtaler med alle ansatte, dialog med kommuneledelsen, besøk på skoler, bedrifter, NAV og andre viktige lokalsamfunnsinstitusjoner. Med mye engasjement peker han på at en stor del av lokalsamfunnet er medlemmer i lokalkirken.

– Kirken har bred kontaktflate. Jeg har alltid søkt å finne ut av mulighetene som finnes i lokalsamfunnene rundt omkring når jeg har vært på besøk. Kirken kan ikke være en hemmelig tjeneste, men må være tilgjengelig, mener han.

Og nettopp av den grunn har han vært en biskop som har vært tydelig på viktigheten av at kirken må prioritere god kommunikasjon, og nå i det siste har det handlet spesielt om økt tilstedeværelse på digitale flater og sosiale medier. Nylig kom en veiledning for en forkortet liturgi for digitale gudstjenester, slik at digitale gudstjenester være en forordnet gudstjeneste.

– Det handler i bunn og grunn om at der folk er, der må kirken være. Kirken har i stor grad vært en «kom til oss»- kirke, men vi er jo sendt til verden, og må også søke å være der folk er.

Da han og kona Marianne var unge, var de på ferie i Florida. Marianne ville svært gjerne at de skulle kjøre ut til kysten. Et kvarter etter at de hadde kommet fram, var Marianne for-

nøyd og ville dra igjen. – Jeg skjønte ingen ting, først skulle vi kjøre til havet, og så skulle vi ikke være der lenger? Men så forstod jeg at det for henne, som er vokst opp ved havet, handlet vel så mye om å få et glimt av det sånn at hun fortsatt visste at det var der. Sånn tenker jeg det er med kirken også. Kirken skal være et sted man vet er der, og når man trenger et glimt eller mer, så kan man komme og det er noen til stede.

Elsket å studere

– *Hva er du mest stolt av som biskop?*

Han må tenke seg om.

– Er det nå jeg skal svare: «Jeg er ikke stolt av noen ting», humrer han.

– Men det er klart jeg er stolt av mye. Jeg er stolt av hvordan visitasene foregår, nemlig at vi er så aktivt i dialog med lokalsamfunnene kirken er en del av, og kanskje hjelper til å knytte noen forbindelser som ikke var der i utgangspunktet. Egentlig er det å ta Jesu spørsmål på alvor om «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» og stille lokalsamfunnet det samme: «Hva kan kirken gjøre her?».

Han er også stolt av Dialogforum Østfold, som er en forening eid og driftet av muslimske kultur- og trossamfunn og kristne trossamfunn og organisasjoner, som jobber for dialog og mot radikalisering. Han nevner også Håpets katedral, Hovlandfestivalen, Borg pilegrims-senter og den store satsningen på kommunikasjon i Borg bispedømme, Kommunikasjonsløftet.

– Jeg mener også jeg har bidratt til å skape bedre samarbeidsklima mellom de to arbeidsgiverlinjene i kirken, ved at prostene skal sitte i fellestrådene.

– *Hva fikk du ikke fullført som biskop i Borg?*

– Jeg skulle gjerne ha kommet lenger i å utvikle organisasjonskulturen, der mener jeg det er mye igjen. Både med tanke på at ansatte både må oppleve selvstendighet, men også akseptere og være lojal mot at organisasjonen definerer en felles retning og strategiske mål. Noen oppfatter det kanskje som begrensende,

men det er innenfor rammer vi kan bruke kreativiteten og nyskapningen mye friere. Vi kan gjerne ta en diskusjon, men når man har diskutert ferdig, så bør man akseptere at «sånn gjør vi det». Det gamle slagordet «verden er for sterkt for en delt kirke» gjelder i aller høyeste grad også for kirken i Borg. Jeg skulle også veldig gjerne vært videre arbeid med hvordan vi som kirke kommuniserer med alle våre medlemmer. Vi har kommet et godt stykke på vei, men ikke fullført.

Dialog med andre religioner

Han mener at det viktigste for kirken i Borg bispedømme videre er at kirken videreutvikler seg som folkekirke.

– Kirken må ta alle sine medlemmer på alvor, og være en livsløpskirke med religiøse markeringer for viktige begivenheter i livet. Kirken må bidra til at mennesker får mulighet til å leve ut sin religiøse lengsel, blir utfordret til levende tro og samfunnsengasjement og bidrar til gode levekår for alle. Jeg mener det er spesielt viktig i Borg at vi viderefører dialogen med andre religioner. Den norske kirke må bidra til godt naboskap og mangfoldighet uten å gi slipp på sin egen identitet.

1. desember er siste dag på jobb.

– Jeg må nok passe meg litt for å ikke bli en sur, gammel mann som mener mye om hvordan ting skal være i kirken. Men det kan hende jeg dukker opp som vikarprest her og der. Vi får se.

ÅRETS KONFIRMANTER

Konfirmanter i Os kirke. Foto: Arild Foto.

Konfirmanter i Rakkestad kirke. Foto: Arild Foto.

ÅRETS KONFIRMANTER

Konfirmanter i Degernes kirke. Foto: Arild Foto.

Velkommen til felles feiring av julaften (24.12.21) kl. 17.30 på familiesenteret i Rakkestad

Tradisjonell feiring med alt som hører til på julaften. Tilstelningen er et samarbeide mellom Frivillighetssentralen, Diakoniutvalget i Rakkestad sokn og Agape bibelkirke. Det kan være mange grunner til at man synes det er hyggelig å feire jul sammen med oss. Alle er uansett velkomne! Kveldens vertskap er Marianne Sandvik og Fred Iwan Jørgensen.
Er dette noe som kunne vært aktuelt for deg og dine?

Pris: 100,- kr per voksen og 50,- kr pr barn.
Maks 300,- kr pr. familie

Påmelding til Servicekontoret, Rakkestad kommune innen fredag 17.12.21. Ring telefonnr.: 69 22 55 00, husk gi beskjed om evt. diett og om du/dere trenger skyss.

VELKOMMEN TIL BRUKTBUA!

Vi holder til i Julius Skaugsgt. 3, Rakkestad – Telefon 69 22 33 00

Gjenbruk av klær er et godt bærekraftig miljøtiltak, og hos oss kan du finne fine brukte klær til alle aldre og for enhver anledning og årstid. Kanskje du finner årets juleantrekk hos oss?

Bruktbua er en del av Rakkestad sokns virksomhet og drives av frivillige. Overskuddet går til diakonale prosjekter i bygda via Rakkestad diakoniutvalg. Tøy som ikke blir solgt leveres videre til MLM (Norsk Luthers Misjonssamband), som driver et stort humanitært arbeid i mange land.

VI TAR IMOT:

Klær • Sko • Tekstiler • Gardiner

NB! Tøyet må være rent, helt og kunne selges videre.

Leveres helst i plastsekker i åpningstiden.

Du finner oss på
følg oss gjerne!

VIPPS 500 893

Ved levering av møbler, interiør m.m.
henviser vi til Rause: Industriveien 7,
1890 Rakkestad, tlf. 459 04 140

**Vi håper å se deg
i Bruktbua!**

Gaver til Menighetsbladet 12.11.2020–04.11.2021

Audhild Gammelsrud
Marit Karen C
Westerveld
Randi Elise Hestenes
Finn Egil Næss
Stein Harald Solhaug
Gunvor Synnøve
Bekkhus
Jorunn Grimsrud

Ingunn Bensø
Solveig Elise Bakke
Anne Lise Martinsen
Jenny Kristine Karlson
Ingrid Gusland
Liv Jorun Studsrud
Hege Lannem
Finn B Mathisen
Odd Johan Graarud

Sigmund Jan Holt
Knut Martin Holøs
Ove Jens Klepp
Theodorsen

*Vi har også 4 anonyme
giroinnbetalinger!*

RAA GRAVESERVICE AS

Alt innen graving og transport

Lars 90 19 70 46

Anders 90 83 71 61

Kontoradresse:
Væleveien 464
1892 Degernes

Telefon:
69 22 43 11

**GLASS
SKADE
EU-KONTROLL
LEIEBIL
KJØP/SALG AV BIL
ALT I BILREPARASJON**

Rakkestad Bil & Service AS

AUTORISERT BILVERKSTED
SAGVEIEN 5, 1890 RAKKESTAD

TELEFON: 69 22 15 65

Mekonomen

Gravstener
og skulpturarbeider

JM JOHANSEN
MONUMENTHUGGERI AS

Skjebergv. 206, 1743 Klavestadhaugen
Se våre modeller på www.johansenmonument.no,
eller ring oss på tlf. 69 16 36 33, så sender vi katalog.

- Stor innendørs utstilling
- Oppussing av gamle stener.
- Inskripsjoner.
- Innramming av blomsterbed
- Gravlykter

BARNAS side

Finn 5 feil

Etter at Jesus døde, gjemte disiplene seg. De var redde og lei seg. De to bildene er nesten like. Finner du de fem feilene på bildet under?

Tegning: Claudia Chiaravalotti

Finn navn på 10 insekter!

I rutenettet under har vi gjemt navnene på 10 insekter. Navnene står fra venstre mot høyre og nedover. Klarer du å finne alle sammen?

R	E	V	L	I	N	S	N	I	P
G	R	E	S	S	H	O	P	P	E
M	K	P	L	A	U	M	R	L	T
A	E	S	O	T	M	M	A	U	R
R	F	Å	P	R	L	E	T	S	O
I	J	U	P	I	E	R	E	S	V
H	O	M	E	G	S	F	L	U	E
Ø	M	U	M	I	L	U	S	L	L
N	P	I	L	I	O	G	V	P	Ø
E	K	A	K	E	R	L	A	K	K

Fargelegg!

Tegning: Claudia Chiaravalotti

Men Jesus sto opp fra de døde, og viste seg for Tomas og de andre disiplene!

Gi barnebladet
BARNAS til et barn
du er glad i!

Disse oppgavene
er hentet
fra bladet.

Bestill
abonnement
på sondagsskolen.no
eller 22 08 71 00

VITSER

– Mamma, jeg
har funnet en falsk
hundrelapp!
– Hvordan vet du
at den er falsk?
– Det er tre nuller i
stedet for to.

– Mamma,
husker du den
dyre vassen du var så
redd for at skulle gå
i stykker?
– Ja?
– Eh, nå trenger du
ikke å være redd for
den lenger ...

Siden 1851

Når det gjelder bank, er valget enkelt: velg lokalt!

Sparebanker er ikke helt som andre banker. Vårt overskudd blir nemlig pløyd tilbake i lokalsamfunnet i form av støtte til gode tiltak i regi av lokale lag og foreninger. Når du velger Marker Sparebank, får du et godt bank- og forsikringstilbud samtidig som du er med på å gjøre kommunen til et enda bedre sted å bo.

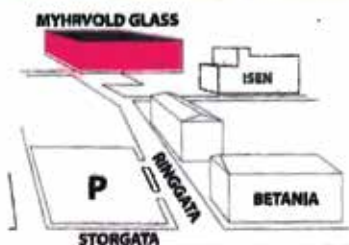
Telefon 69 81 04 00
Epost@marker-sparebank.no
www.marker-sparebank.no

**MARKER
SPAREBANK**

Personlig og trygg

Bygda **GLASSMESTER** siden 1928

Det er
vi som
kan

BILGLASS!

GRATIS rep. av **STEINSPRUT**

ALT I GLASS

Vakt-tlf.
Anders
90687461

& FRONTRUTE A/S

Ringgt. 8, Rakkestad, tlf. 69 22 11 83

Vakt-tlf.
Ole Jørgen
91701826

INTERVJU MED SVEIN OLAV NICOLAISEN

Dette intervjuet ble gjort i mai rett før Svein Olav sluttet som sogneprest. Pga korona og derav lite aktivitet ble utgivelsen av menighetsbladet utsatt, derfor trykker vi intervjuet nå.

«Det har vært en spennende reise», sier mange som har fått være med på noe spesielt. Det kan vel også Svein Olav si som i disse dager slutter som sogneprest i Rakkestad for å bli pensjonist.

Hvor var det det startet?

– Jeg ble født i Afrika i 1956. Mor og far var misjonærer i Kamerun, og her bodde jeg til jeg var ca. 3 år. Da fikk jeg ei lillesøster som hadde helsemessige problemer og derfor ble vi nødt til å reise hjem til Norge. Hun døde også som ganske liten. Foreldrene mine var fra Lillesand og dit flyttet vi. Senere fikk far prestestilling i Lyngdal hvor vi bodde da jeg begynte på skolen. Jeg har en eldre søster som da gikk i 4. klasse. Da jeg skulle begynne i 2. klasse, flyttet familien til Selbu hvor vi bodde resten av min barneskoletid, ja helt til 9. klasse. Her hadde vi det fint. Selbu er ei skibygd så jeg måtte lære å gå på ski, for det hadde jeg ikke gjort før! Jeg ble faktisk ikke så verst til å hoppe!

Som prestefamilie er det tydelig at en blir vant til å flytte! Ha «løse telplugger».

– Ja, det er sant. Men jeg har nok i alle år følt at Lillesand har vært basen. Har mange kjente og mye familie der, og far var så forutseende at han bygde ei hytte der nede, og den bruker vi fortsatt om somrene. Den er et samlingspunkt.

Hvor gikk ferden etter Selbu?

– Da ble det Horten. Her gikk jeg på gymnasen og var med i godt kristent ungdomsarbeid, bl.a. Skolelaget. Ellers var det mye samarbeid mellom organisasjonene. Var med i kristenrussen som var for hele Vestfold.

Når bestemte du deg for å bli prest?

– Yrkesvalget ble nok modnet frem det året jeg var kristenruss. Hadde vel tenkt å ikke bli prest, men jeg ville i hvert fall studere teologi. Så når høsten kom, startet jeg opp på Menighetsfakul-

tetet. Hadde ei fin studietid her og fikk mange gode venner. Var også med i Oslo kr. Studentlag. Det var også som student i Oslo jeg ble kjent med Grete, kona mi. Mot slutten av studiet fikk jeg et stipend, det var ett semester på noe som het Augustana

Hochschule i Nürnberg. Studiet omhandlet Luther og «Bruk av lov og evangelium i forkynnelsen». Det ble et flott opphold, ikke minst p.g.a. en professor som var min mentor, men også litt som guide, han tok meg med rundt.

Vel tilbake i Norge og senere ferdig med utdannelsen, hva skjedde så?

– Da bar det nordover til militærförlegningen i Porsanger hvor jeg var feltprest. Jeg var fortsatt ungkar, men hadde som kjent truffet Grete! Det ble slik at vi giftet oss og så flyttet vi til Vadsø hvor jeg fikk prestestilling. Vi syntes dette høstes litt spennende ut. Grete er utdannet barnepleier og har hele sitt yrkesaktive liv jobbet i barnehage. Noe som jo gir mulighet for jobb de fleste steder.

Hvordan var det å være prest i Vadsø?

Fint, men sikkert noe annerledes enn her sørpå. I menigheten var det representert alle de gruppene av læstadianere som fantes. De hadde egne forsamlinger, men støttet også opp om kirka. Jeg hadde ikke så mye erfaring med denne gruppen kristne, men opplevde mye omsorg og hadde mange gode samtaler. I menigheten var det også en del kvener, nordmenn med finsk avstamning. Vadsø var den gang «fylkeshovedstad» så det var også en del «søringer» som bodde her i embeds medfør i kortere perioder. Vi var i Vadsø i fem år og begge barna våre, Øyvind og Synnøve, ble født der i 1985 og 1987. De ble født på Kirkenes sykehus, 18 mil fra der vi bodde!

Hvor ble neste stans?

– I 1988 flyttet vi til Aremark. Dette ble på en måte tilbake til mye jeg kjente fra før. Det ble nærmere venner og familie, Grete er fra Eng i Degernes. Vi ble i Aremark i åtte år, og neste gang flyttet vi ikke så langt. Jeg fikk sognepreststilling i Idd, Halden.

Nå nærmer du deg Rakkestad!

– Ja, vi kom hit i 2005, og flyttet inn i presteboligen. Vi har alltid hatt tjenestebolig, men vi har satt veldig pris på å få bo i en eldre velholdt prestebolig med en slik beliggenhet. Vi har også følt oss hjemme i menigheten og bygda. Har lyst til å føye til noen gode ord til kona mi som alltid har vært til god støtte for meg i den jobben jeg har. Hun har også for egen del engasjert seg i foreningsliv og menighetsliv.

Hva er det du liker aller best ved det å være prest?

– Det er for det første, møtet med alle de menneskene du treffer, den store kontaktflaten! Det gir en veldig mye tilbake! Og så er det dette å få lov til å formidle både gjennom gudstjenesten og ved sjelesorg. Å få lov til å bruke arbeidstid på å fordype seg i Guds Ord for så å bringe det videre, det er et privilegium.

Er det noe i jobben som prest som er spesielt krevende?

– Ja, det å komme «på døra» til folk og melde et dødsbudskap, er ikke noe en klarer å venne seg til. Og det skal en ikke heller.

Har du noen episoder fra tiden som prest du husker med glede?

– Ja, det er mange. Kommer nå på en som gledet meg. Vi hadde hatt familiegudstjeneste en søndag, og et par dager senere møter jeg en guttunge på gata som sier takk for sist. Vi kommer i prat og så forteller han at han husker prekenen min. Han gjengir hele prekenen der på fortauet! Det ble rent oppbyggelig for meg.

Har du noen hobbyer utenom jobben?

– Jeg er veldig glad i å lese, både skjønnlitteratur og fag. Og så er jeg blitt glad i skogen! Grete og jeg går mye turer, også har jeg begynt å padle kajakk! Dette er jo noe av det jeg gleder meg til

å få bedre tid til når jeg blir pensjonist. Og så har jo familien blitt større. I tillegg til egne barn har vi fått to svigerbarn og barnebarn. Det er to små gutter som heter Ole Jacob og Isak. De bor i Halden og Skjeberg, ikke så langt fra Sponvika dit vi har flyttet. Det setter vi pris på. Ellers som pensjonist kan jeg godt tenke meg å ta på meg enkelte forkynneroppgaver hvis jeg blir spurt.

Har du noen ønsker for kirken?

Jeg tror det er viktig at kirken holder fast på evangeliet, det sentrale, og det kirken er bygget på, Guds Ord. Vi skal være åpne og lyttende, og noen ganger korrigerende når det er noe vi mener er urett. Vi skal være ydmyke overfor hverandre og ikke dømmende. Med Skriftens ord: «Rike på visdom og kjærlighet».

Har du et spesielt bibelsted som har betydd noe ekstra for deg?

– Det må bli Efeserbrevet kap. 1, særlig vers 3. «Velsignet er Gud, vår Herre Jesu Kristi Far, han som i Kristus har velsignet oss med all Åndens velsignelse i himmelen». Dette med fylde av Kristi nåde. At vi skal få lov til å være kobla til en slik kilde og et stort tilfang å øse av!

Har du en salme du er ekstra glad i?

– Det må faktisk bli en av Åge Samuelsen, «O Jesus, du som fyller alt i alle». Den inneholder det meste av evangeliet.

Har du til slutt en hilsen til alle som hører til Rakkestad Sogn?

– Jeg vil oppfordre dere til å være stolte av menigheten deres! Takk til dere alle, møtene med dere har betydd mye for meg. En spesiell takk til staben ved prestekontoret, jeg hadde ikke klart meg uten dere. Vi har stått sammen i den vanlige hverdag og i vanskelige situasjoner og vært der for hverandre. Og til alle dere andre, jeg er takknemlig for disse årene her, Rakkestad har vært et godt sted å være.

Og vi sier takk for praten og ønsker dere alt godt som pensjonister!

Randi O. Sæves

Jul over alle grenser

Med noen få linjer vil jeg benytte anledningen til å ønske deg en god jul. For jul blir det også i år. Kanskje du håper på en tradisjonell jul, uten restriksjonene som preget fjorårets jul. Julen er en høytid som er sterkt preget av tradisjoner, på godt og vondt. For meg er dette spesielt tydelig. 1. august begynte jeg som sogneprest i Rakkestad, etter å ha vært prest i Sverige i ganske mange år. I løpet av høsten har jeg lagt merke til at tradisjoner i Norge og Sverige ikke er helt like. Jeg har allerede feiret jul i Norge, så jeg vet at selve juletradisjonene også kan variere. En ting som i det minste ikke er annerledes, er at julen ser ut til å fungere som en slags forsterker.

Hvis du har levd en del år, vil du sikkert huske hvordan et stereoanlegg pleide å se ut. Det var plate, kassettspiller og den viktige forsterkeren som leverte lyden til høyttalerne. Forsterkerens jobb var å ta lydsignalene og gjøre de så hørbare og kraftig som mulig. Selvfølgelig ønsket jeg en så kraftig forsterker som mulig, men høyttalerne måtte også kunne motta det forsterkede signalet. De risikerte å sprekke hvis lyden var for sterk.

Noen ganger føles julen som en veldig kraftig forsterker. Følelser og forventninger blir sterkere i julen. Noen mennesker elsker det og kan ikke få høy nok volum. Andre kjenner en uro over at det som forsterkes ikke føles så positivt. Kanskje høyttaleren allerede er sprukket og lyden er forvrengt til noe alt annet enn hyggelig?

Jeg tror det er mulig å både glede seg og føle en uro for julen samtidig. Julen er en kompleks historie, og den fungerer også som en slags antiforsterker, en transformator. Transformatorer er enheter som konverterer elektrisk energi mellom forskjellige strømmer og spenningsnivåer. En transformator er nødvendig for at du skal kunne bruke strømmen i stikkontakten. I de store ledningene er spenningen tusenvis av volt og kan umiddelbart brenne ned et hus hvis den ikke forvandles ned til 220 volt.

Julen handler om at Gud ble menneske. I generasjoner hadde folk sett på Gud med respekt. Jødene viste at ingen kan se Gud og overleve. Guds hellighet var rett og slett for mye for et skjørt menneske. Derfor var det nødvendig med avstand mellom Gud og mennesker. Et tydelig tegn på dette var at det helligste rommet i Jerusalems tempel, der hvor Paktens Ark ble oppbevart var adskilt med et tykt forheng. Å gå inn i dette «rommet» var yppersteprestens jobb en gang i året. Gjett om han var nervøs.

Da Jesus ble født, forandret alt dette seg. Gud ble fullt ut tilgjengelig. Det var mulig å snakke direkte med Gud uten frykt for å gå under, noe som fortsatt er mulig. Julen er for meg en påminnelse om at jeg har full tilgang til Den allmektige Gud gjennom Jesus.

Jeg vil avslutte denne julehilsen med en bønn fra den gamle svenske biskopen: Sven Danell. Så håper jeg at vi møtes en gang i julen.

Gud, gi oss jul,
ikke en jul ødelagt av hastverk,
ikke en jul med bare julegaver og mat,
ikke engang en jul med lette flammer, stemning
og minner.
Gi oss en jul under Jesu øyne, med ham som
gjest ved bordet,
i skikkelse av en fremmed ved vårt bord,
eller synlig gjennom en sparebøsse for noen
som lider nød;
En jul med Jesus, usynlig, men som velsigner
alt,
og derfor med barnslig lykkelig latter midt
i alvoret;
en jul med en fred som verden ikke kan gi,
freden som overgår all forstand.
Gud, gi oss jul, Amen.

Magnus Sælde

MIN JULESANG

Jeg har fått i oppdrag å skrive om min julesang i menighetsbladet. Jeg har valgt «Mitt hjerte alltid vanker».

Det finnes mange fine julesanger, men jeg vender alltid tilbake til denne. Med en nydelig melodi forteller den om hvordan Gud kom til jorden for å flytte inn i våre

hjerter. Det er godt å hvile i at Han er nær.

*Med vennlig hilsen
Ruth Marie Vatvedt*

- 2 Du mørke stall skal være / mitt hjertes frydeslott. / Der kan jeg daglig lære / å glemme verdens spott. / Der kan jeg best besinne / hvori min ros består. / Når Jesu krybbes minne, / meg rett til hjerte går.
- 3 Hvi skulle herresale / ei for deg pyntet stå? / Du hadde å befale / alt hva du pekte på. / Hvi lot du deg ei svøpe / i lyset som et bånd, / og jordens konger løpe / at kysse på din hånd?
- 4 Hvi lot du ei utspenne / en himmel til ditt telt, / og stjernefakler brenne, / o store himmelhelt? / Hvi lot seg ei til syne / en mektig englevakt, / som deg i silkedyne / så prektig burde lagt?
- 5 En spurv har dog sitt rede / og sikre hvilebo. / En svalde må ei bede / om nattely og ro. / En løve vet sin hule / hvor den kan hvile få – / skal da min Gud seg skjule / i andres stall og strå?
- 6 Akk, kom, jeg vil opplukke / mitt hjerte, sjel og sinn, / med tusen lengselssukke: / Kom, Jesus, dog her inn! / Det er ei fremmed bolig, / du har den selv jo kjøpt. / Så skal du blive trolig / uti mitt hjerte svøpt.
- 7 Jeg vil med palmegrene / ditt hvilested bestrø. / For deg, for deg alene / jeg leve vil og dø. / Kom, la min sjel dog finne / sin rette frydestund, / at du er født her inne, / i hjertets dype grunn!

LIVETS GANG

Døpte

22.11.2020-21.11.2021

RAKKESTAD KIRKE

Halldis Graarud Lysaker	20.12.2020
Knut Millian Karlsen	14.02.2021
Odin Mathisen	14.02.2021
Annika Artamonova-Kraugerud	28.02.2021
Tim Dalen Jomisko	28.02.2021
Leah Rummelhoff	14.03.2021
Elvira Synnøve Ringstad	14.03.2021
Nikolai Kvisler-Eng	14.03.2021
Motiejus Nebilevicius	18.04.2021
Doroteja Nebileviciute	18.04.2021
Matheo Pedersen Westby	13.05.2021
Oscar Schie	13.05.2021
Astor-Evander Jahren	13.06.2021
Olav Harlem Gjerberg	13.06.2021
Julian Neeraas	27.06.2021
Anna Solberg	27.06.2021
Ada Fossum	27.06.2021
Noah Fjellhøi Torp	18.07.2021
Sander Have Skancke	18.07.2021
Eli Kristin Sandvik Sverstad	29.08.2021
Hedda Elise Aastrøm Stubberud	29.08.2021
Luca Olai Danielsen-Wilhelmsen	29.08.2021
Emilian Byhrø Skofteby-Trippstad	26.09.2021
Alma Marie Lunde	26.09.2021
Hedda Granaas Midtbøen	26.09.2021
Sofie Emberland	10.10.2021
Max Aamodt Kraugerud	10.10.2021
Jørgen Asbjørnsen	10.10.2021
Leon Andre Lilleby Olsen	24.10.2021
Even Nymo Larsen	24.10.2021
Othilia Pettersen	24.10.2021
Elea Danefør Lindberg	21.11.2021

DEGERNES KIRKE

Einar Engebretsen Bjørnstad	22.11.2020
Marie Nordlie Mikalsen	21.02.2021
Mileah Isabell Trinborg	07.03.2021
Oscar Haugland	24.05.2021
Olea Audsen Fossen	06.06.2021
Henrik Bjørneby Studsrud	20.06.2021
Willy Ramberg Arnesen	25.07.2021
Isak Bjørnstad	22.08.2021
Leo Lancelot Nihlwing Øby	22.08.2021

Ellinor Heen	22.08.2021
Herman Olavsrud Watvedt	03.10.2021
Sigurd Lilletorp Hellegaard	03.10.2021
Herman Harlem Forbord	03.10.2021
Jan Olav Frimann Olsen	30.10.2021
Johan Alme Knarvik	31.10.2021
Jonas Vigen Andersen	31.10.2021
Malin Westby-Line	14.11.2021
Ingrid Marie Berg Stamsaas	14.11.2021
Ludvig Skamelsrud	14.11.2021

OS KIRKE

Linde Grønnern Henning	04.07.2021
Henny Holth Norum	15.08.2021

EIDSBERG KIRKE

Henrik Lünd Ørka	04.07.2021
------------------	------------

Vigde

12.06.2021–30.10.2021

DEGERNES KIRKE

Therese Hellegaard og Timm Michael Karlsen	12.06.2021
Madeleine Frimann og Patrik Fagerhøi	30.10.2021

RAKKESTAD KIRKE

Bodil Irén Værnes og Christian Værnes	17.07.2021
Ida Emilie Teig og Rolf Marius Sandbo	24.07.2021
Elise Halvorsen Tysil og Hans Fossen	31.07.2021
Sofie Øvstegård og Lars Andreas Andersen	07.08.2021
Lene Karlstad og Jørn Ivar Mustorp	07.08.2021
Trine Fjeld og Alexander Andreassen	21.08.2021

LIVETS GANG

Døde

01.10.2020–03.12.2021

GRAVLAGT/SEREMONI RAKKESTAD KIRKE

Nils Fossler	1930	01.10.2020
Anne Karin Fossler	1933	27.11.2020
Ragnhild Sofie Karlsen	1931	01.12.2020
Jostein Degnes	1969	04.12.2020
Karen Johanne Sagfossen	1925	08.12.2020
Svein Kaaterud	1947	22.12.2020
Else-Marie Lunde	1940	07.01.2021
Ruth Ingeborg Tjerbo	1947	12.01.2021
Else Solveig Klipper	1930	14.01.2021
Ruth Solbakken	1928	15.01.2021
Gunvor Johansson	1931	20.01.2021
John Gunnar Østby	1940	22.01.2021
Björg Beyer-Olsen	1929	02.02.2021
Aslaug Kristine Haug	1927	09.02.2021
Ragnar Nygaard	1935	26.01.2021
Harald Arnesen	1948	25.02.2021
Jørn Pedersen	1966	05.03.2021
Ingar Stene Kristiansen	1944	09.03.2021
Hans Kristoffer Holthe	1927	11.03.2021
Alfhild Helene Graarud	1931	23.03.2021
Åse Marie Turvold	1932	25.03.2021
Ingrid Margoth Kolbjørnsvik	1930	08.04.2021
Bjørn Erik Kultorp	1956	09.04.2021
Leif Tore Stubberud	1949	13.04.2021
Bjørn Gunnar Nilsen	1947	10.07.2021
Henning Fred Erich Bjerknes	1943	04.02.2021
Sigrid Gulborg Røsæg	1923	16.02.2021
Ole Ulsnes	1934	16.03.2021
Björg Støten	1928	19.05.2021
Arild Johannes Ruud	1946	21.05.2021
Jorunn Heier	1928	27.05.2021
Linn Michelle Teigen Johansen	1990	08.06.2021
Reidund Elinor Dingtorp	1933	18.06.2021
Kai Ottar Nordby	1942	24.06.2021
Kjell Arne Lintho	1948	01.07.2021
Fredrik Alme	1971	30.04.2021
Randi Skjolden Hansen	1936	16.07.2021
Else Førriisdahl	1930	21.07.2021
Anne Grete Johnson	1966	23.07.2021
Jens Henrik Osmo	1937	28.07.2021
Elbjörg Helene Øverby	1936	04.08.2021
Ranveig Lindgård	1940	05.08.2021
Alfhild Synnøve Bergby	1926	10.08.2021
Wenche Ragnhild Syversen	1938	04.06.2021
Ragnhild Helene Gjølby	1935	01.09.2021
Simon Brynildsen	1935	08.09.2021
Odd Ragnar Kartnes	1936	15.09.2021
Øyvind Tore Hegland Olsen	1933	29.07.2021
Inger Bodil Stemme	1941	17.09.2021
Åse Kristine Ruud	1933	22.09.2021
Marit Synnøve Lande	1933	12.10.2021
Lovise Helene Torp	1939	12.10.2021

Olav Schie	1931	15.10.2021
Einar Lilleaasen	1927	22.10.2021
Per Martin Rustad	1931	16.11.2021
Sylvia Anita Bruncell	1968	19.11.2021
Inger-Lise Opheim	1945	23.11.2021
Torger Greger Oliverson	1938	26.11.2021
Björg Karin Johannessen	1939	02.12.2021
Erling Johannes Grøtvedt	1930	03.12.2021
Kari Løvtangen	1937	03.12.2021

DEGERNES KIRKE

Marie Helgerød	1921	06.01.2021
Viola Birgitta Stegen	1946	21.01.2021
Jorunn Bergliot Heller	1933	21.01.2021
Ola Johanna Hansen	1923	27.01.2021
Jan Helge Storeheier	1941	28.01.2021
Arne Larsen	1928	18.03.2021
Hans Olaus Mellegård	1932	30.03.2021
Turid Nakkim	1947	14.04.2021
Ragnhild Elise Kolbjørnsvik	1935	22.10.2021
Christian Frøvik	1971	05.05.2021
Ole Martin Lund	1937	12.05.2021
John Helmer Aamodt	1936	03.06.2021
Solveig Marit Bull	1950	20.07.2021
Rubert Anfelt Kleiven	1923	22.07.2021
Berit Helene Sandkleiv	1936	25.08.2021
Astrid Lunde	1944	26.03.2021
Solveig Inga Skaarer	1929	17.06.2021
Erik Bull	1949	09.11.2021
Kirsten Mimi Husvik	1930	24.11.2021

OS KIRKE

Jenny Gunvor Holter	1936	05.01.2021
Johan Arnold Sandtangen	1928	29.01.2021
Sven-Inge Ahlstrøm	1956	07.04.2021
Bjørn Anton Torper	1931	01.06.2021
Magnhild Aamoth	1934	19.11.2021

VESTRE FREDRIKSTAD GRAVLUND

Kirsten Fossler Gordon	1938	30.09.2020
------------------------	------	------------

GREFSEN KIRKE

Thor Johansen	1937	26.05.2021
Ellen Hansen	1947	19.10.2021

TUNE KIRKE

Hans-Gunnar Kristiansen	1966	22.06.2021
-------------------------	------	------------

HAFLSLUND KIRKE

Berit Odny Aronsen	1935	23.12.2020
--------------------	------	------------

SKJEBERG KIRKE

Svein Alstad	1964	11.06.2021
--------------	------	------------

INFORMASJON

Returadresse:

Rakkestad
Menighetskontor
Industriveien 6
1890 RAKKESTAD
Tlf. 69 22 60 60

Velkommen til kirke

12.12.21

Os kirke kl 11:00
Gudstjeneste ved vikarprest
Einar Huglen
Offer: Misjon uten grenser,
vipps nr: 500 892

Rakkestad kirke kl 18:30
Adventskonsert med
sangkoret Freidig, damekoret
Fønix, mannskoret Ljom,
Rakkestad Janitsjar og årets
Luciakor.

13.12.21

Rakkestad kirke kl 07:00
Luciamorgen med koret og
Luciakoret

14.12.21

Rakkestad kirke kl 18:00
Konsert med Kulturskolen

16.12.21

Rakkestad kirke kl 18:30
Julekonsert med Rakkestad
skolekorps

17.12.21

Rakkestad kirke kl 19:30
Konsert med Klassisk jul ved
Viktoria Anchissi Joner,

Jostein Fahre, Simon
Thorbjørnsen, Helene Falk
Botolfsen og André Bongard
i samarbeid med Even
Kaalstad.

19.12.21

Degernes kirke kl 11:00
Gudstjeneste ved sokneprest
Magnus Sälde
Offer: Menighetsarbeidet
vipps nr: 500 891

24.12.21

Os kirke kl 14:00
Familiegudstjeneste
Offer: Kirkens nødhjelp
vipps nr: 500 892

Rakkestad kirke kl 14:00
og kl 16:00
Familiegudstjenester ved
sokneprest Magnus Sälde
Offer: Kirkens nødhjelp
vipps nr 500 890

Degernes kirke kl 16:00
Familiegudstjeneste
Offer: Kirkens nødhjelp
vipps nr: 500 891

25.12.21

Degernes kirke kl 12:00
Felles høytidsgudstjeneste
ved Magnus Sälde
Offer: Det norske
misjonsselskap
vipps nr: 500 891

26.12.21

Rakkestad kirke kl 11:00
Stefanugudstjeneste ved
sokneprest Magnus Sälde
Offer: NHS sentralt
vipps nr: 500 890

01.01.22

Os kirke kl 12:00
Gudstjeneste ved sokneprest
Magnus Sälde
Offer: Åpne dører
vipps nr: 500 892

02.01.22

Degernes kirke kl 11:00
Gudstjeneste ved sokneprest
Magnus Sälde
Offer: Menighetsarbeidet
vipps nr: 500 891

Det tas forbehold om endringer.